

tes, det var væsentligt, at vi også fik det element med i folketingsvalgkampen.

Det var også sådan – det kan vi huske fra åbningsdebatten tilbage i oktober – at der var en del partier herinde i Folketinget, der direkte opfordrede til, at der skulle være folketingsvalg, inden vi gik i gang med lovbehandlingen her, lige præcis for at alle, der ønskede at diskutere denne her reform, kunne inddrages i diskussionen. Folketingsvalgkampen har nu fundet sted, før vi går i gang med lovbehandlingen, og jeg håber, at flere end jeg – det er jeg sikker på – har benyttet den anledning til at prøve at få bredt diskussionen ud.

Desværre viste det sig jo, at det faktisk var svært at få den diskussion til for alvor at bide sig fast i folketingsvalgkampen; det kan vi meget beklage. Men der var en ting, der gik igen i valgkampen, og som reformen her i hvert fald afkræfter, og det var det budskab, at vi er inde i en periode i dansk politik, hvor der er reformpause. Det var noget, der gik igen i valgkampen, det var noget, man virkelig skulle forholde sig til, at der var reformpause i Danmark.

Når vi ser på den dyne af lovforslag, som vi behandler over de kommende uger her ved førstebehandlinger, må man jo om noget sige, at vi bestemt ikke er inde i en periode med reformpause. Tværtimod har vi jo her at gøre med en meget, meget stor og omfangsrig reform, som kommer til at belaste mange med hensyn til den arbejdsproces, der ligger i det, men også give en masse muligheder, som vi skal sørge for at få indhøstet.

Kl. 11.35

Det er en meget, meget stor opgave, der ligger foran os, og jeg vil gerne understrege, at det, vi står med, er en del af en proces, som startede, da Strukturkommissionen kom med sin rapport i starten af 2004, og som gik igennem forhandlingerne i foråret, indtil vi fik aftalen i juni måned sidste sommer mellem regeringen og Dansk Folkeparti, en proces, der så i virkeligheden har været efterfulgt af en masse arbejde ude lokalt, primært selvfølgelig i forbindelse med at finde ud af, hvem man nu skal være sammen med, og måske en erkendelse af, at det med forpligtende samarbejde ikke var det, man ville, man ville hellere ind i en sammenlægningsproces, og hvem skal det så være med? Mange steder synes vi også, det har været fint, at man har holdt lokale folkeafstemninger.

En masse omkring de her sammenlægningsplaner har nu afstedkommet, at vi har et bedre

overblik dels i forhold til det kommunale landkort, dels i forhold til det lovgrundlag, som nu ligger på Folketingets bord til de førstebehandlinger, som finder sted i dag og senere.

Vi vil bestemt ikke på trods af, at vi har været alt det her igennem indtil nu, undervurdere omfanget af det arbejde, der også står foran os. En meget, meget stor del af det arbejde, der er foregået indtil nu, er jo alene det forberedende arbejde. En meget, meget stor del af arbejdsmængden i forbindelse med at få det her vellykket bragt i hus ligger jo foran os. Folketingspolitikere kan gøre deres del, men en meget stor del af arbejdet ligger jo ude decentralt hos de mennesker, det her vedrører.

I forbindelse med den proces, der ligger foran os, synes vi, det er ganske, ganske glimrende, at der er mange med en sund skepsis. Det er også fint, at det kommer til udtryk også under en behandling som den, vi har i dag, for det skærper alles opmærksomhed på, at vi skal gøre det her så godt, som vi overhovedet kan.

Når jeg bruger denne indledning til denne her debat, så er det jo selvfølgelig for at understrege, at når vi laver en kommunalreform, så gør vi det ikke for vores egen skyld. Vi gør det ikke, fordi der er nogle politikere, der skal kunne sætte et fingeraftryk på en lovgivning og sige: Der var jeg i den periode, hvor vi lavede en stor kommunalreform. Vi skal alene være drevet af, at vi laver en reform for at kunne give en bedre offentlig service, for at give befolkningen en bedre service for de penge, de indbetaler til den offentlige sektor. Specielt i forhold til de grupper i vort samfund, der har mest krav på hjælp fra det offentlige, altså de mest udsatte grupper, har vi et ansvar for at gøre tingene bedre, end vi gør i dag.

Det er på den baggrund, vi mener, at det er en nødvendig reform, vi har været med til at lave, altså at vi indfører en bedre service specielt for de grupper, der har allermost behov.

En drivende kraft for os med hensyn til at sikre det er, at vi opererer med færre gråzoner, færre blindgyder, som den enkelte kan blive viklet ind i, og som gør, at man ikke har tilstrækkelig fokus på, hvad det er, det enkelte menneske faktisk har brug for for at kunne komme videre med sit liv. Der tror vi på, at den måde at knytte tingene sammen på, som ligger i denne her kommunalreform, i virkeligheden gør tingene bedre.

Det helt grundlæggende – og det er jo også der, vandene har måttet skilles i forhold til andre